

”سدا ڪي سنيهي بنو“

آڄ سنيهه ڪا ساگر باپ اپني سنيهي بچون سين ملني ڪي ليئي آئي هئ. يهه روحاني سنيهه هر بچي ڪو سهج يوگي بناءِ ديتا هئ. يهه سنيهه ساري پراڻي سنسار ڪو سهج پٽاني ڪا ساڌن هئ. يهه سنيهه هر آتما ڪو باپ ڪا بناني ۾ ايڪ ماتر شڪتيشالي ساڌن هئ. سنيهه، برهمڻ جيون ڪا فائونڊيشن هئ. سنيهه، شڪتيشالي جيون بناني ڪا، پالنا ڪا آڌار هئ. سڀي، جو پي سريشت آتمائين باپ ڪي پاس سنمڪ پهونچي هئ اُن سڀي ڪي پهونچني ڪا آڌار پي ”سنيهه“ هئ. سنيهه ڪي پنڪون سين اُڙتي هوئي آڪر مذوبن نواسي بنتي هئ. باپ دادا سرو سنيهي بچون ڪو ديك رهي ٿي ڪ سنيهي تو سڀ بچي هئ ليڪن انتر ڪيا هئ! نمبروار ڪيون بنتي هئ، ڪارڻ؟ سنيهي تو سڀي هئ ليڪن ڪوئي هئ ”سدا سنيهي“ اُور ڪوئي هئ ”سنيهي“. اُور تيسري هئ ”سميه ڀرماڻ سنيهه نياني والي“. باپ دادا نين تين ڀرڪار ڪي سنيهي ديڪي.

جو سدا سنيهي هئ وه لوئين هوني ڪي ڪارڻ محنت اُور مُشڪل سين سدا اونچي رهتي هئ. نه محنت ڪرني ڀرتي، نه مشڪل ڪا اُنيو هوتا. ڪيونڪ سدا سنيهي هوني ڪي ڪارڻ انهن ڪي آڱي ڀرڪرتي اُور مايا دونو آڀي سين داسي بن جاتي اَرڻات سدا سنيهي آتما مالڪ بن جاتي تو ڀرڪرتي، مايا ستنه هين داسي روڀ ۾ هو جاتي. ڀرڪرتي، مايا ڪي همٿ نهين جو سدا سنيهي ڪا هر سميه وا سنڪلپ اپني طرف لڳاوي. سدا سنيهي آتمائون ڪا سميه هر سنڪلپ هئ هين باپ ڪي ياد اُور شيوا ڪي ڀرت. اِس ليئي ڀرڪرتي اُور مايا پي جانتِي هئ ڪ يهه سدا سنيهي بچي سنڪلپ سين پي ڪب هماري اڏين نهين هو سڪتي. سرو شڪتيون ڪي اڌڪاري آتمائين هئ. سدا سنيهي آتما ڪي اِستني ڪا هين ڳاڻن هئ ”ايڪ باپ دوسرا نه ڪوئي. باپ هين سنسار هئ“.

دوسرا نمبر - سنيهي آتمائين، سنيهه ۾ رهتي ضرور هئ ليڪن سدا نه هوني ڪارڻ ڪڍي ڪڍي من ڪي سنڪلپ دواران پي ڪهان اُور طرف سنيهه جاتا. بهت ٿورا بيچ بيچ ۾ سيم ڪو ڀريورتن ڪرني ڪي ڪارڻ ڪڍي محنت ڪا، ڪڍي مشڪل ڪا اُنيو ڪرتي. ليڪن بهت ٿورا. جب پي ڪوئي ڀرڪرتي وا مايا ڪا سوڪير وار هو جاتا هئ تو اُسي سميه سنيهه ڪي ڪارڻ ياد جلدي آ جاتي هئ اُور ياد ڪي شڪتي سين اپني ڪو بهت جلدي ڀريورتن پي ڪر ليتي هئ. ليڪن ٿورا سا سميه اُور ڦر پي سنڪلپ مشڪل يا محنت ۾ لڳ جاتا هئ. ڪڍي ڪڍي سنيهه ساڌارڻ هو جاتا. ڪڍي ڪڍي سنيهه ۾ لوئين رهتي. اِستيج ۾ فرق ڀرتا رهتا. ليڪن ڦر پي زياده سميه يا سنڪلپ وئرت نهين جاتا. اِس ليئي سنيهي هئ ليڪن سدا سنيهي نه هوني ڪي ڪارڻ سيڪنڊ نمبر هو جاتي.

تيسري هئ - سميه ڀرماڻ سنيهه نياني والي. اُسي آتمائين سمجهتي هئ ڪ سچا سنيهه تو سواءِ باپ ڪي اُور ڪوئي سين مل نهين سڪتا. اُور يهي روحاني سنيهه سدا ڪي ليئي سريشت بناني والا هئ. ڳيان اَرڻات سمجهه پوري هئ اُور يهي سنيهي جيون ڀريه پي لڳتي هئ. ليڪن ڪوئي اپني ديهه ڪي لڱاءِ ڪي سنسڪار يا ڪوئي پي وشيش پراڻا سنسڪار وا ڪسي وستو وا ويڪتي ڪي سنسڪار وا وئرت سنڪلپون ڪي سنسڪار وُش، ڪنٽرولنگ ڀاور نه هوني ڪي ڪارڻ وئرت سنڪلپون ڪا بوجهه هئ. وا سنگنن ڪي شڪتي ڪي ڪمي هوني ڪي ڪارڻ سنگنن ۾ سقل نهين هو سڪتي. سنگنن ڪي پرستتي سنيهه ڪو سماپت ڪر اپني طرف ڪينچ ليتي هئ. اُور ڪوئي سدا هين دل شڪست جلدي هوتي هئ. آڀي آڀي بهت آڀي اُڙتي رهينگي اُور آڀي آڀي ديڪو

تو آڻي آڻ سين هين دلشڪست! يه سِير سين دلشڪست هوني ڪا سنسڪار پي سڌا سنيهي بنني نهين ديتا. ڪسي نه ڪسي پرڪار ڪا سنسڪار پرستتي ڪي طرف، پرڪرتي ڪي طرف آڪرشت ڪر ديتا هئ. اؤر جب هلچل ۾ آجاتي هئ تو سنيهه ڪا اڻيو هوني ڪي ڪارڻ، سنيهي جيون پريه لڳي ڪي ڪارڻ ڦر باپ ڪي ياد آتي هئ. پريتن ڪرتي هئ ڪا اڻي ڦر سين باپ ڪي سنيهه ۾ سماءِ جاوين. تو سميهه پرماڻ، پرستتي پرماڻ هلچل ۾ آني ڪي ڪارڻ ڪي ياد ڪرتي هئ، ڪي ياد ڪرتي هئ. ياد ڪي جيون زياده هوني. اؤر سنيهه ۾ سمان ڪي جيون اُسڪي اُتر ۾ ڪم هوني هئ. اِس ليئي تيسرا نمبر بن جاتي هئ. ڦر پي وشو ڪي سرو آتمائون سين تيسرا نمبر پي آتي سرشت هين ڪهينگي. ڪيونڪ باپ ڪو پهچانا. باپ ڪي بني، برهمڻ پريوار ڪي بني. اونچي تي اونچي برهمڻ آتمائين برهماڪمار، برهماڪماري ڪهلاتي. اِس ليئي دنيا ڪي اُتر ۾ وه پي سرشت آتمائين هئ. ليڪن سمپورڻا ڪي اُتر ۾ تيسرا نمبر هئ. تو سنيهي سڀي هئ ليڪن نمبروار هئ. نمبرون سڌا سنيهي آتمائين سڌا ڪم پُشپ سمان نياري اؤر باپ ڪي آتي نياري هئ. سنيهي آتمائين نياري هئ، نياري پي هئ ليڪن باپ سمان شڪتيشالي وجئي نهين هئ. لولين نهين هئ ليڪن سنيهي هئ. انهن ڪا وشيش يهي سلوگن هئ، تمهاري هئ، تمهاري رهينگي. سڌا يه گيت گاتي رهتي. ڦر پي سنيهه هئ اِس ليئي 80% سيف رهتي هئ. ليڪن ڦر پي ”ڪي ڪي“ شبد آجاتا. ”سڌا“ شبد نهين آتا. اؤر تيسري نمبر آتمائين بار بار سنيهه ڪي ڪارڻ پرتگيائين پي سنيهه سين ڪرتي رهتي. بس اڻي سين اُسي بننا هئ. اڻي سين يهه ڪرينگي. ڪيونڪ اُتر تو جاتي هئ نان. پرتگيا پي ڪرتي، پرشارت پي ڪرتي ليڪن ڪوئي نه ڪوئي وشيش پراڻا سنسڪار لڳن ۾ مڱن رهن نهين ديتا. وڳهن، مڱن اوستا سين نيچي لي آتي. اِس ليئي ”سڌا“ شبد نهين آ سکتا. ليڪن ڪي ڪي ڪي ڪي هوني ڪي ڪارڻ ڪوئي نه ڪوئي وشيش ڪمزوري ره جاتي هئ. اُسي آتمائين باپ دادا ڪي آڻي روح رهاڻ پي بهت ميني ڪرتي هئ. حجت بهت ڏکاتي. ڪهتي هئ ڊائريڪشن تو آڻي هئ ليڪن هماري طرف سين ڪرو پي آڻ. اؤر پاوين هم. حجت سين سنيهه سين ڪهتي جب آڻي اپنا بنيا هئ تو آڻ هين جانو. باپ ڪهتي هئ باپ تو جاتي ليڪن بچي ماني تو سهين. ليڪن بچي حجت سين يهي ڪهتي ڪ هم ماني نه ماني آڻو مانا هين پرينگا. تو باپ ڪو ڦر پي بچون پر رحم آتا هئ ڪ هئ تو برهمڻ بچي. اِس ليئي سِير پي نمت بني هوئي آتمائون دواران وشيش شڪتي ديتي هئ. ليڪن ڪوئي شڪتي ليڪر بدل پي جاتي اؤر ڪوئي شڪتي ملتي پي آڻي سنسڪارون ۾ مست هوني ڪارڻ شڪتي ڪو ڌارڻ نهين ڪر سکتي. جيئي ڪوئي طاقت ڪي چيز ڪلاو اؤر وه ڪاوي هين نهين، تو ڪيا ڪرينگي!

باپ وشيش شڪتي ديتي پي هئ اؤر ڪوئي ڪوئي ڌيري ڌيري شڪتيشالي بنتي بنتي تيسري نمبر سين دوسري نمبر ۾ آڻي جاتي هئ. ليڪن ڪوئي ڪوئي بهت البيلي هوني ڪي ڪارڻ جتنا لينا چاهيئي اُتنا نهين لي سکتي. تينون پرڪار ڪي سنيهي بچي هئ. ٽائينل سڀي ڪا ”سنيهي بچي“ هئ ليڪن نمبروار هئ.

آڇ جرمي والون ڪا ٿرن هئ. سارا هين گروپ نمبرون هئ نان. نمبرون سمپ رتن هئ. ڪيونڪ جو سمان هوني هئ وو هين سمپ رهتي هئ. شرير سين پلي ڪتنا پي دؤر هو ليڪن دل سين اتني نزديڪ هئ جو رهتي هين دل ۾ هئ. سِير باپ ڪي دل تخت پر رهتي هئ انهن ڪي

دل ۾ سَته هين باپ کي سواءِ اُڙ ڪوئي نهين. ڪيونڪ وهان رهتي پي برهمڻ جيون ۾ باپ نين دل ڪا هين سوڏا ڪيئا هئ. دل لڳي اُڙ دل ڏي. دل ڪا سوڏا ڪيئا هئ نان. دل سين باپ کي ساڻ رهتي هو. شير سين تو ڪوئي ڪهان، ڪوئي ڪهان رهتي. سڀي ڪو يهان رکين تو ڪيا بئڻ ڪرينگي! شيوا کي ليئي تو مڏوبن ۾ ساڻ رهندي والون ڪو پي ٻاهر پيڄنا پرا. نهين تو وشو کي شيوا ڪئسي هوتي! باپ سين پي پيار هئ تو شيوا سين پي پيار هئ. اس ليئي ڊراما اَنوسار پڻ اَستانون ۾ پھونچ گئي هو اُڙ وهان کي شيوا کي نمت بن گئي هو. تو يهه پي ڊراما ۾ ڀارت نوڏا هوڻا هئ. اَپني همجنس کي شيوا کي نمت بن گئي. جرمني والي سڌا خوش رهندي والي هئ نان. جب باپ سين سڌا ڪا ورثا اِننا سهج مل رها هئ تو سڌا ڪو چور ٿوراسا وا ڪپي ڪپي ڪا ڪيون ليوبن! داڌا دي رها هئ تو ليني والي ڪم ڪيون ليوبن! اس ليئي سڌا خوشي کي جهولي ۾ جهولي رهو. سڌا ماياجيت ۾ ڪرتي جيت، وجئي بن وجئ ڪا نغارا وشو کي آگي زور شور سين بجائو.

آج ڪلهه کي آتمائين وناشي سڌانون ۾ يا تو بهت مَسَت نشي ۾ چور هئ اُڙ يا تو دڪ اَشانتي سين ٿڪي هئي اَسي گهرِي نيند ۾ سوئي هئي هئ جو چوڻا آواز سُنني والي نهين هئ. نشي ۾ جو چور هوتا هئ اُنڪو هَلا نا پرتا هئ. گهرِي نيند والي ڪو پي هلاڪر اُنا نا پرتا هئ. تو هئمبرگ والي ڪيا ڪر رهي هئ؟ اَڇا هين شڪتيشالي گروپ هئ. سڀي کي باپ اُڙ پڙهائي سين پريت اَچي هئ. جنهن کي پڙهائي سين پريت هئ وهه سڌا شڪتيشالي رهتي. باپ اَڙڻات مَرليڌر سين پريت معنيٰ مَرلي سين پريت. مَرلي سين پريت نهين تو مَرليڌر سين پي پريت نهين. ڪتنا پي ڪوئي ڪهي ڪ مجهي باپ سين پيار هئ ليڪن پڙهائي کي ليئي ٿاڻير نهين، پي باپ نهين مانتني. جهان لڳن هوتي هئ وهان ڪوئي وڳهن ٺهر نهين سڪتي. سَته هين سماپت هو جائينگي. پڙهائي کي پريت، مَرلي سين پريت والي، وڳهنون ڪو سهج پار ڪر ليتي هئ. اُڙ تي ڪلا دواران سَته اونچي هو جاتي. وڳهن نيچي ره جاتي. اُڙ تي ڪلا والي کي ليئي پهاڙ پي ايڪ پتر سمان هئ. پڙهائي سين پريت رکني والي کي ليئي بهانا ڪوئي نهين هوتا. پريت، مشڪل ڪو سهج ڪر ديتي هئ. ايڪ مَرلي سين پيار پڙهائي سين پيار اُڙ پريوار سين پيار قلعا بن جاتا هئ. قلعي ۾ رهندي والي سيف هو جاتي هئ. اس گروپ ڪو يهه دونو وشيشٽائين آگي ٻڌا رهي هئ. اُڙ پڙهائي اُڙ پريوار کي پيار ڪارڻ ايڪ دو ڪو پيار کي پرياءِ سين سمپ بناءِ ديتي هئ. اُڙ ڦر نمت آتما (پُشپال) پي پيار والي ملي هئ. سنيهه، پاشا ڪو پي نهين ديکتا. سنيهه کي پاشا سڀي پاشائون سين سريشت هئ. سڀي اُنڪو ياد ڪر رهي هئ. باپ داڌا ڪو پي ياد هئ. اَڇا هين پرتڪيه پرمات ديك رهي هئ. شيوا کي ورتي هو رهي هئ. جتنا ورتي ڪرتي رهينگي اُتنا مهان پُڄ آتما بنني ڪا ڦل، سرو کي آشيرواد پراپت هوتي رهينگي. پُڄ آتما هين پوڄيه آتما بنتي هئ. اَپي پُڄ آتما نهين تو پوڄيه ۾ پوڄيه آتما نهين بن سڪتي. پُڄ آتما بننا پي ضروري هئ. اَڇا.

اَويڪت مَرليون سين چُني هئي پُرن اُتر

پُرن :- برهمڻ جيون ڪا وشيش گُڻ، شرنهار وا خزان ڪوئسا هئ؟
اُتر :- ”سنتشتا“. جئسي ڪوئي پُريه وسنو هوتي هئ تو پُريه وسنو ڪو ڪپي چورتني نهين، سنتشتا وشيشتا هئ، برهمڻ جيون کي پريورتن ڪا وشيش درپڻ هئ. جهان سنتشتا هئ وهان خوشي ضرور هئ. يدي برهمڻ جيون ۾ سنتشتا نهين تو وهه ساڌارڻ جيون هئ.

پرشن :- سننشت مٿيون ڪي وڌيڪ ڏانهن ڪيا هونگي؟
 اُتر :- سننشت مٿيان ڪي ڪسي پي ڪارڻ سين سيم سين، اُنهي آتمائون سين، اُپني سنسڪارون سين، وايومنڊل ڪي پرياءُ سين آسننشت نهين هو سڪتي. وي اُٿسي ڪي نهين ڪهينگي ڪ هر تو سننشت هئ ليڪن دوسري آسننشت ڪرتي هئ. ڪچ پي هو جائِي سننشت مٿيان اُپني سننشتا ڪي وڌيڪ ڪو چور نهين سڪتي.

پرشن :- جو سڌا سننشت رهندي هئ اُنڪي نشانين ڪيا هونگي؟
 اُتر :- 1- جو سڌا سننشت هئ اسڪي پرت ستهه سڀي ڪا سنيهه رهتا هئ ڪيونڪ سننشتا برهمڻ پريوار ڪا سنيهه بناي ديتي هئ. 2- سننشت آتما ڪو سڀي سيم هين سمپ لاني وا هر سريشت ڪاريه ۾ سهيوگي بناني ڪا پريتن ڪرينگي. 3- سننشتا ڪي وڌيڪ سيم هين هر ڪاريه ۾ گولڊن چانسلر بناي ديتي هئ. اُنهي ڪهنا يا سوچنا پي نهين پرتا هئ. 4- سننشتا سڌا سڙو ڪي سوڀاءُ سنسڪار ڪو ملائي والي هوندي هئ. وه ڪي ڪسي ڪي سوڀاءُ سنسڪار سين گهبراني والي نهين هوندي. 5- اُن سين سڀي ڪا ستهه دل ڪا پيار هوتا هئ. وه پيار ليني ڪي پاتر هوندي هئ. سننشتا هين اُس آتما ڪي پهچان ڏلائي هئ. هرايڪ ڪي دل هونگي اُن سين بات ڪرين، اُن سين بئين. 6- سننشت آتمائين سڌا ماياجيت هئ هين ڪيونڪ آگيا ڪاري هئ، سڌا مريادا ڪي لڪير ڪي اُندر رهندي هئ. مايا ڪو دُور سين هين پهچان ليني هئ.

پرشن :- ڏي سميهه پر مايا ڪو پهچان نهين پاتي، بار بار ڏوڪا ڪا ليني تو اُسڪا ڪارڻ ڪيا؟
 اُتر :- پهچان ڪم هوني ڪا ڪارڻ هئ، سڌا باپ ڪي سريشت مت پر نهين چلتي هئ. ڪوئي سميهه چلتي هئ، ڪوئي سميهه نهين. ڪوئي سميهه ياد ڪرتي هئ، ڪوئي سميهه نهين. ڪوئي سميهه اُمنگ اُتساهه ۾ رهينگي ڪوئي سميهه نهين. سڌا آگيا ڪي لڪير ڪي اُندر نهين رهندي اِس ليئي مايا سميهه پر ڏوڪا ڏي ديتي هئ. مايا ۾ پرڪني ڪي شڪتي بهت هئ، مايا ڏيڪتي هئ ڪ اِس سميهه يهه ڪمزور هئ، تو اُس ڪمزوري دواران اُپنا بنا ديتي هئ. مايا ڪي آني ڪا راستا هئ هين ڪمزوري.

پرشن :- مايا جيت بنني ڪا سهج ساڌن ڪوئسا هئ؟
 اُتر :- سڌا باپ ڪي ساڻ رهو، ساڻ رهنا اُرتات ستهه مريادائون ڪي لڪير ڪي اُندر رهنا. ڦر ايڪ وڪار ڪي پيچي وڃي بنني ڪي محنت ڪرني سين چوٽ جائينگي. ساڻ رهو تو جئسا باپ وٽسي آپ. سنگ ڪا رنگ ستهه هين لڳ جائينگا اِس ليئي پيچ ڪو چور صرف شاخائون ڪو ڪاٺي ڪي محنت نهين ڪرو. آڄ ڪام جيت بن گئي، ڪلهه ڪروڙ جيت بن گئي. نهين. سڌا وڃي. صرف پيچ روپ ڪو ساڻ رکو تو مايا ڪا پيچ اُٿسي پسر هو جائينگا جو ڦر ڪي پي اُس پيچ سين اُنش پي نهين نڪل سڪتا.

وردان - هر آتما ڪو همٿ، هلاس ڏلاني والي، رحمڌل، وهو ڪلياڻڪاري پو

ڪي پي برهمڻ پريوار ۾ ڪسي ڪمزور آتما ڪو، تهر ڪمزور هو اُٿسي نهين ڪهنا. آپ رحمڌل وهو ڪلياڻڪاري بچون ڪي مڪ سين سڌيو هر آتما ڪي پرت شپ بول نڪلني چاهيئي، دل شڪست بناني والي نهين. چاهي ڪوئي ڪتنا پي ڪمزور هو، اُسي اِشارا يا سڪيا پي ديني هو تو پهلي سمرت بناي ڪر ڦر سڪيا دو. پهلي ڌرني پر همٿ اوڙ اُتساهه ڪا حل چلائو ڦر پيچ ڊالو تو سهج هر پيچ ڪا ڦل نڪلينگا. اِس سين وهو ڪلياڻ ڪي شيوا تيور هو جائينگي.

سلوگن - باپ ڪي دُعائين ليني هوئي سڌا پرپورتا ڪا اُنيو ڪرو.